(గత సంచిక తరువాయి)

గదిలో అడుగు పెడుతూనే గదినిండా ఉద్విగ్నత దట్టంగా అలుముకుని ఉందని గ్రహించాడు శరత్.

అతడికి ప్రశాంతి స్వభావం తెలుసు.

ఆమెకు కోపం రాదు. కానీ వచ్చిందంటే అది ప్రళయానికి ఏమీ తక్కువ కాదు. అయితే, ప్రశాంతి ప్రతి చిన్న విషయాన్నీ సీరియస్‌గా తీసుకునే మనిషి కాదు. ఆమెకు కోపం వచ్చిందంటే అదేదో అత్యంత గంభీరమైన సమస్య అయి ఉండాలి. పెళ్ళయిన కొత్తలో ప్రశాంతిని శరత్ ఆమెకు కోపం రాకపోవటాన్ని ఎత్తి చూపి ఏడిపించేవాడు.

'నేను నువ్వు అలిగితే అలక తీర్చటానికి ఎన్ని పాటలను, ఎంతమంది గాయనీ గాయకులను రడిగా లైన్‌లో నిల్చోబెట్టానో తెలుసా? అటు చూడు మహమ్మద్ రఫీ నుంచుని 'గుస్తాఖీ మాఫ్' అని పాడటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. ఇటు చూడు ముకేష్ 'తుమ్ రూఠీ రహో మై మనతారహూ' అంటున్నాడు. అటు చూడు కిశోర్‌కుమార్ 'హమేతుమ్సెప్యార్‌కిత్‌నా' అంటున్నాడు యేసుదాసు…' అని చెప్పబోతూంటే ఆమె అతడి నోరు మూసేసేది.

'ఎవరెవరివో పాటలుపాడి బతిమిలాడటాలు నాకు ఒద్దు. మీరేమంటారో చెప్పండి' అనేది.

ప్రశాంతికి కోపం వచ్చిన రెండు, మూడు సందర్భాలు శరత్‌కి బాగా గుర్తు.

ఓసారి తన ఆఫీసులో అందరూ చులకనగా మాట్లాడే అమ్మాయి గురించి తానూ ప్రశాంతి దగ్గర చులకనగా మాట్లాడబోయాడు.

వెంటనే తోక తొక్కిన త్రాచులా లేచింది ప్రశాంతి.

'మగవాళ్ళ మాటలు నా దగ్గర మాట్లాడకండి. మీ కొలీగుల గురించి, వేరే అమ్మాయిల గురించి ఏం మాట్లాడాలన్నా నేనూ ఉద్యోగినిని అన్న విషయం గుర్తుంచుకోండి నేనూ రోజుకి తొమ్మిదిగంటలు ఆఫీసులో కొలీగుల నడుమ గడుపుతానని గుర్తుంచుకోండి. నేనూ బస్సుల్లో అడ్డమైన వెధవల నడుమ ప్రయాణిస్తానని గుర్తుంచుకోండి. అత్యవసరమైతే కొలీగుల లిఫ్టు తీసుకుంటానని తెలుసుకోండి. మీరు మీ కొలీగుల గురించి మాట్లాడే ప్రతిమాట నాకూ వర్తిస్తుందని గ్రహించండి.' అంది.

అప్పటి నుంచీ ఆమె దగ్గరే కాదు ఎవరి దగ్గర కూడా అలా మాట్లాడటం మానేశాడు శరత్. ఎవరైనా మాట్లాడుతూంటే దూరం వెళ్ళిపోయేవాడు. అసలు అలాంటి ఆలోచనలను దగ్గర రానిచ్చేవాడుకాదు.

మరోసారి శరత్ వాళ్ళమ్మ ఏదో పదే పదే చెపుతుంటే విసుగ్గా వచ్చేశాడు.

ఆరోజు ప్రశాంతికి వచ్చిన కోపం శరత్ మరచిపోలేదు.

'తల్లిని గౌరవించలేనివాడు ఇంకెవరిని గౌరవించి లాభంలేదు' అని మాట్లాడటం మానేసింది.

శరత్ క్షమార్పణలు వేడుకున్నాడు. 'అది అవమానం కాదు, అసహనం కాదు, పనితొందరవల్ల' అని సంజాయిషీలు ఇచ్చుకున్నాడు.

కానీ ప్రశాంతి మాట్లాడలేదు.

చివరికి 'అమ్మ అసలు గమనించలేదు. గమనించినా పట్టించుకోదు. నువ్వెందుకింత సీరియస్‌గా తీసుకుంటావు?' అన్నాడు.

'అమ్మ పట్టించుకోకపోతే అవమానకరంగా, నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించవచ్చా? ఎవరికోసమోకాదు మీ ప్రవర్తన. మీ ప్రవర్తన మీ వ్యక్తిత్వం' అంది.

వారానికి కానీ ఆమె శాంతించలేదు.

ఇలాంటి సంఘటన వల్ల ఎవరైనా స్త్రీ గురించి అవమానకరంగా మాట్లాడితే ప్రశాంతి సహించలేదని శరత్ గ్రహించాడు. అప్పుడప్పుడు ఆఫీసులోని మహిళా కొలీగుల విషయంలో శరత్‌ని ఏడ్పించినా అది కేవలం ఆటకే తప్ప చులకన అభిప్రాయం లేదని శరత్ గ్రహించాడు.

అందుకే ప్రశాంతి ముఖంలో కోపం కనిపిస్తూంటే అతడికి ఎందుకనో అర్థంకాలేదు. ఇక్కడ ప్రశాంతి, సుమంత్ తప్ప మరెవరూ లేరు.

సుమంత్ ఏమన్నా అమ్మాయిల గురించి చులకనగా మాట్లాడాడా?

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది శరత్‌కి.

తాను పైకి వస్తుంటే బయట ఓ అమ్మాయి ఏడుస్తూంటే, నలుగురు యువకులు ఓదారుస్తున్నారు. దానికీ ప్రశాంతికి కోపం రావటానికీ, గదిలో ఉద్విగ్నతకూ సంబంధం ఉందా?

తనలో ఆలోచనలు అయోమయాన్ని పైకి కనబడనీయలేదు శరత్.

'ఎలా ఉంది?' సుమంత్ దగ్గర కూర్చుంటూ అడిగాడు.

సుమంత్ బలహీనంగా కనిపిస్తున్నాడు.

అయితే, అతడిపై జాలి కలిగటంలేదు శరత్‌కు.

ఆత్మహత్య ప్రయత్నం చేసిన వారిమీద అతడికి ఏమాత్రం సానుభూతిలేదు. పరాయి వారైనా, స్వంత కొడుకయినా ఈ విషయంలో శరత్ అభిప్రాయం బలహీన మనస్కులు, చేతకాని వారే ఆత్మహత్యకు పాల్పడతారు. వారిపై జాలి చూపించి, వారిని బుజ్జగించటం అంటే, పసిపిల్లవాడు ఏడవగానే దగ్గర దీసి బుజ్జగించి అడిగింది ఇచ్చేయటంలాంటిది.

భవిష్యత్తులో ఆత్మహత్యను ఓ బెదిరించే ఆయుధంలా వాడి ఎమోషనల్ బ్లాక్‌మెయిల్ చేసే వీలుని ఇచ్చినట్టే.

అందుకే కొడుకుపై ఎలాంటి జాలి చూపదలచుకోలేదు శరత్.

తన జీవితం పట్ల, తన జీవితంతో ముడిపడి ఉన్న వారి పట్ల ఏ మాత్రం ఆలోచన లేని వాడి పట్ల జాలి చూపాల్సిన అవసరం లేదన్నది శరత్ అభిప్రాయం. 'బాగానే ఉంది' శరత్ ప్రశ్నకు ముక్తసరిగా సమాధానం ఇచ్చాడు సుమంత్.

'వెళ్దామా?' అసహ్యంగా లేచి నిలబడింది ప్రశాంతి.

'నేను డాక్టర్‌ని ఎప్పుడు తీసుకెళ్ళవచ్చో కనుక్కుంటాను. దాన్ని బట్టి ప్రయాణం ఏర్పాట్లు చేస్తాను' అన్నాడు శరత్.

శరత్ బయటకు వెళ్ళబోతుంటే వెనుకనుంచి బలహీనంగా వినిపించింది సుమంత్ గొంతు ' నేనురాను'

వెనక్కు తిరిగాడు శరత్. 'ఇదా వీళ్ళిద్దరి మధ్య ఉద్విగ్నతకు కారణం?' అనుకున్నాడు.

'వాడితో సంబంధంలేదు నేను ఇక్కడ ఒక్క క్షణం కూడా ఉండను. నేను వెళ్తాను' అంది ప్రశాంతి.

ఆమె మాటలవల్ల వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఏదో గొడవ జరిగిందని గ్రహించాడు శరత్. 'నువ్వుండు. నేను డాక్టరుతో మాట్లాడివస్తాను' సమాధానం కోసం ఎదురుచూడకుండా బయటకు నడిచాడు శరత్.

డాక్టర్‌తో మాట్లాడి వచ్చి గదిలోకి అడుగుపెట్టబోయిన శరత్ ఆగిపోయాడు. గదిలో బోలెడంతమంది ఉన్నట్టున్నారు. మాటల శబ్దం వినిపిస్తోంది. తొంగి చూశాడు.

సుమంత్ స్నేహితులులా ఉన్నారు. వాళ్ళలో కొందరు అమ్మాయిలు కూడా ఉన్నారు. గదిలోకి అడుగుపెట్టగానే అందరూ నిశ్శబ్దమైపోయారు.

వాళ్ళవైపు ఓసారి చూశాడు శరత్. వాళ్ళంతా అతడివైపు చూస్తున్నారు. ఒక్కరు కూడా పలకరింపుగా నవ్వలేదు.

'అమ్మ ఏది?' సుమంత్‌ని అడిగాడు శరత్.

'బయట కూర్చుంటానని వెళ్ళింది ఆంటీ' ఓ యువకుడు చెప్పాడు.

'సరే.. మీరు మాట్లాడుకోండి. నేను ఇప్పుడే వస్తాను' అంటూ బయటకు నడిచాడు శరత్.

అతడు గుమ్మం దాటకముందే లోపల వాళ్ళ మాటలు మొదలయిపోయాయి. నవ్వుకుంటూ ప్రశాంతిని వెతకటం ఆరంభించాడు శరత్.

ఆస్పత్రి బయట తోటలో ఓ చెట్టుకింద కూర్చుని కనిపించింది ప్రశాంతి 'అశోకవనంలో సీతలా విషాదం ఫోజు బాగుంది' నవ్వుతూ ఆమె పక్కన కూర్చున్నాడు శరత్.

ప్రశాంతి నవ్వలేదు 'ఎప్పుడు వెళ్తున్నాం?' అడిగింది.

'డాక్టర్ ఇంకా రెండురోజులు రెస్టు అవసరమన్నాడు. ఎల్లుండి బయలుదేరదాం' అన్నాడు శరత్.

'నేను వాడి ముఖం చూడను' స్థిరంగా అంది ప్రశాంతి.

శరత్ మాట్లాడలేదు. చుట్టూ చూశాడు.

ఆస్పత్రి ఆవరణలో పలు రకాల మనుషులు వేర్వేరు స్థితులలో ఉన్నారు. అందరూ గుంపులుగా కూర్చుని చర్చిస్తున్నారు. ఓ చోట ఓ నడివయసు అమ్మాయి ఇద్దరు పసిపిల్లలను పట్టుకుని ఏడుస్తూంటే, ఓ ముసలాయన ఓదారుస్తున్నాడు. ఇంకో చోట కొందరు ఏదో చర్చిస్తున్నారు. మరికొందరు సెల్‌ఫోన్లలో ఏదో వేలితో తిప్పుతూ చూస్తున్నారు.

ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరికీ ఏదో ఒక సమస్య ఉంటుంది. ఎవరికి వారు తమ సమస్యలే అందరికన్నా కఠినమైన సమస్య అనుకుంటారు. కానీ ఒకరి సమస్య మరొకరికి హాస్యంగా కనిపిస్తుంది. తన సమస్య మాత్రమే జటిలమైనదనుకుంటారు. ఇతరుల సమస్యలను చులకనగా చూడటం మానవ స్వభావంలోని లక్షణమేమో అనుకున్నాడు శరత్.

'ఎందుకని?' అని అడగలేదు శరత్.

కాస్సేపటికి ప్రశాంత్ అంది.

'వేలెడంత లేడు, ఆ అమ్మాయిని 'డర్టీబిచ్' అన్నాడు. ఒక అమ్మాయిని అలా అంటాడా? ఎక్కడినుంచి వచ్చింది ఈ కుసంస్కారం? ఏమిటి వాడు ఉద్దేశ్యం? తన బ్రతుకు తాను సరిగ్గా బ్రతకలేడు. అమ్మాయిని అవమానించే అహంకారం ఎందుకు వాడికి? ఏం సాధించాడు జీవితంలో? అయినా ఏమైనా సాధిస్తే అమ్మాయిల గురించి చులకనగా మాట్లాడాలా? నేను వాడి ముఖం కూడా చూడకూడదనుకున్నాను కాబట్టి , వింటే వినమండి పోతే పొమ్మనండి' అంది కోపంగా.

శరత్‌కు విషయం అర్థమయింది.

వాడు ఇంటికి తాగివస్తే సమర్థించింది ప్రశాంతి. కానీ అమ్మాయి గురించి చులకనగా మాట్లాడితే భరించలేకపోతోంది. వాడి ముఖం చూడనంటూంది. నిట్టూర్చాడు శరత్.

'సరే నిన్ను హోటల్ రూములో దింపివస్తాను' అన్నాడు శరత్.

'అంతేకానీ వాడిని ఏమీ అనరు? మీ వల్లే వాడు ఇలా తయారయ్యాడు. తండ్రి భయంలేని పిల్లలు ఇలాగే ఉంటారు. చిన్నప్పటినుంచీ చెప్తున్నాను, వాళ్ళకి కాస్త తండ్రి భయం ఉండాలని నా మాటను వినలేదు. పిల్లలు, సున్నిత హృదయం అని ఏవేవో సిద్ధాంతాలు చెప్పారు. ఆ సిద్ధాంతాలు ఇప్పుడు ఎందుకయినా పనికి వచ్చాయా? వాడికి జీవితం మీద విలువలేదు. మనుషులంటే గౌరవంలేదు' అంది ప్రశాంతి.

'నా ఆవేదన కోపంగా కనిపిస్తోందా? చదువులు చదివాడు లాభంలేదు. సినిమాలు అన్నాడు. అక్కడా పనికి వస్తున్నట్టులేడు. పెద్దలు ఉన్నది పిల్లలు ఏమంటే దానికి తల ఊపటానికా? వాళ్ళకి మంచి చెడు చెప్పనవసరంలేదా?' అడిగింది.

'నేను వాడితో మాట్లాడతాను. నువ్వు రిలాక్సవు. కోపం తగ్గించుకో' అన్నాడు అనునయంగా.

'వాడిష్టం ఏట్లో దూకమనండి. బురదలో పొర్లమనండి. కానీ ఇంకోసారి వాడు అమ్మాయిల గురించి చులకనగా మాట్లాడితే వాడికీ నాకూ సంబంధంలేదని చెప్పండి.'

ప్రశాంతి మెత్తబడుతోందని గ్రహించాడు శరత్.

'వాడి సంగతి నేను చూసుకుంటాను. నువ్వు కాస్సేపు హోటల్ గదిలో నిద్రపో.' ఆమెని లేవదీశాడు శరత్.

ప్రశాంతిని హోటల్ గదిలో దింపి వెనక్కు వచ్చాడు.

అతడు గదిని చేరేసరికి లోపలనుంచి పెద్దగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి, నవ్వుల నడుమ.

శరత్ గదిలో అడుగుపెట్టేసరికి మళ్ళీ అందరూ నిశ్శబ్దమైపోయారు.

'అమ్మేది?' అడిగాడు సుమంత్.

'హోటల్ గదిలో ఉంది. రెండురోజుల తరువాత ప్రయాణం చెయ్యవచ్చన్నాడు డాక్టరు' చెప్పాడు శరత్.

'నేను రాను' మొండిగా అన్నాడు సుమంత్.

'అవును అంకుల్. సుమంత్ మాతోటే ఉంటాడు. సుమంత్‌తో మాకు ఒప్పందం కుదిరింది. సుమంత్‌ని తీసుకువెళ్ళిపోండి' అన్న యువకుడు అన్నాడు.

వాళ్ళవైపు విచిత్రంగా చూశాడు శరత్. తాపీగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సుమంత్ వైపు సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు 'ఏం జరుగుతోంది? ఒకసారి ఉండనంటాడు, ఓసారి ఉంచొద్దంటారు. ఇంకోసారి ఉంటానంటారు. ఉంచమంటారు ఏమిటిదంతా? అమ్మ ముందు ఎవరికో అవమానించవట?'

'అయితే. సుమంత్ మా షూటింగ్‌లో ఏ బాధ్యత వహించాలో ఇంతకెవరూ మేం స్పష్టంగా అనుకోలేదు. ఇప్పుడు మేము స్పష్టంగా మాట్లాడుకున్నాం. ఈవెన్ దట్ లిటిల్ బిచ్ అగ్రీడ్ అంకుల్. నౌ నో ప్రోబ్లెమ్' అన్నాడో యువకుడు అక్కడున్న అమ్మాయిలలో ఓ అమ్మాయిని చూపిస్తూ.

అందరూ పెద్దగా నవ్వారు.

'నన్ను బిచ్ అంటావా, యూ డర్టీ గూస్' అందా అమ్మాయి నవ్వుతూ, వాడి చెంప మీద కొడుతూ. ఒక్క క్షణంలో శరత్‌కు ఏదో అర్ధమయిన భావన కలిగింది.

ఇది తమకు పూర్తిగా కొత్త ప్రపంచం. ఈ ప్రపంచంలో తాము ఇమడలేరు. అసలు ఇలాంటి ప్రపంచం ఉంటుందన్న ఊహ కూడా తమకు రాదు. తమ విలువలు వేరు. తమ నమ్మకాలు వేరు. వీళ్ళవి వేరు.

'లెటస్ సెలబ్రేట్. అయితే ఒప్పుకున్నట్టే' అన్నాడో యువకుడు.

'హే' అరిచారంతా.

'లెటస్ సెలబ్రేట్' అంటూ ఓ అబ్బాయి బ్యాగులోంచి బాటిల్ తీశాడు.

'ఏయ్ అంకుల్ ఉన్నారా' ఓ అమ్మాయి వాడిని హెచ్చరించింది.

'పోవే' అంటూ ఆ అమ్మాయిని పక్కకు తోసి, ముందుకు వచ్చాడా యువకుడు.

'అంకుల్ వాంట్ టు జాయిన్?' ప్రశ్నించాడు బాటిల్ శరత్ ముందు ఊపుతూ.

హేమంత్ వైపు చూశాడు శరత్.

సుమంత్ నవ్వుతున్నాడు. 'అరే మా నాన్న తాగడురా' అంటున్నాడు.

'హో.. షిట్.. ముందెందుకు చెప్పలేదురా? తాగని డాడీలుంటారనుకోలేదు' అంటూ బాటిల్ దాచేశాడు ఆ అబ్బాయి.

అందరూ నవ్వారు.

'దిస్ జెర్క్ ఈజ్ ఎ నట్ కేస్' అందో అమ్మాయి వాడి జుట్టు పట్టి ఊపుతూ.

లేచాడు శరత్.

'నేను రేపు ప్రొద్దున్నే వస్తాను అప్పుడు మాట్లాడుకుందాం' అన్నాడు.

బయటకు నడిచాడు.

శరత్ గుమ్మం దాటుతూంటే లోపలనుంచి కేకలు వినిపించాయి.

నవ్వులు, కేరింతలు వినిపించాయి.

వెంటనే ఓ నర్సు లోపలకు పరుగెత్తింది 'ఇది హాస్పిటల్. పబ్ కాదు' అని అరుస్తూ.

హోటల్‌వైపు నడుస్తున్న శరత్ మనస్సులో అతనికే అర్థంకాని భావాలు కదులుతున్నాయి.

ఈ సమాజం వేరు. ఈ తరం వేరు. వీరి ఆత్మాభిమానాలు వేరు. విలువలు వేరు.

సినిమాల్లో నాయిక హీరోను 'ఏరా, పోరా' అంటుంటే తమ తరం మెచ్చదు. ఈ తరం దాన్ని అనుకరిస్తుంది.

సినిమాల్లో హీరో తాగి తండ్రిని బూతులు తిడితే తమ తరం మెచ్చదు. ఈ తరం దాన్ని గొప్ప అనుకుని ఆమోదిస్తుంది.

సినిమాల్లో తండ్రి, కొడుకు కలిసి తాగుతూంటే తమ తరం ఆమోదించదు.

ఈ తరం అలా ఉండాలని వాంఛిస్తుంది. బహుశా రాబోయే తరం అలాగే ఉంటుందేమో!

సుమంత్ ఓ అమ్మాయిని 'డర్టీబిచ్' అంటే ప్రశాంతికి కోపం వచ్చి మాట్లాడటం మానేసింది.

తనను ఓ యువకుడు 'బిచ్' అంటే, నవ్వుతూ, భుజం మీద చరిచి 'గూస్' అని అంటుందీ తరం అమ్మాయి.

అమ్మాయిల ముందు సిగరెట్ తాగటం, ముందు బాటిల్ తీయటం, ఘోరమైన నేరం తమకు.

ఈ తరానికి అది మామూలు విషయం.

ఆలోచిస్తూ హోటల్ సమీపిస్తున్న శరత్‌కి, ఆందోళనగా తనకోసం ఎదురు చూస్తున్న ప్రశాంతి కనిపించింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments